

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over parkeringsskive og tidsbegrænset parkering

Parkeringsklagenævnets praksis om p-skivevilkår og maksimal parkeringstid på private arealer

Version 1 · Opdateret 30. maj 2026 · 8 afgørelser · 2012-2024

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Parkeringsklagenævnet behandler klager over kontrolafgifter, der pålægges på private parkeringsarealer, herunder for overtrædelse af påbud om p-skive og af en skiltet maksimal parkeringstid. På private arealer er disse vilkår privatretlige aftalevilkår – ikke en anvendelse af færdselslovens offentligretlige skiveregler – og nævnet prøver derfor konkret, om tidsbegrænsningen reelt var overskredet, og om skivekravet var tydeligt skiltet. Den ledende dom er Højesterets dom af 27. april 2015 (Sag 99/2014), der fastslår, at de offentligretlige skiveregler hverken finder direkte eller analog anvendelse på privat grund, og at vilkåret »p-skive påbudt« ikke i sig selv forbyder to skiver, når tidsbegrænsningen kan kontrolleres. Oversigten samler Parkeringsklagenævnets linje med parallel praksis fra Højesteret og landsretterne.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** På private parkeringsarealer er krav om p-skive og maksimal parkeringstid privatretlige aftalevilkår; de offentligretlige skiveregler i parkeringsskivebekendtgørelsen finder hverken direkte eller analog anvendelse (Højesteret Sag 99/2014).
- 02** Parkeringsklagenævnet accepterer, at der ligger to p-skiver i forruden, når forskellen i tidsangivelse er uden betydning for, om tidsbegrænsningen er overholdt – vilkåret »p-skive påbudt« forbyder ikke i sig selv flere skiver.
- 03** Parkeringsklagenævnet kræver, at operatøren kan dokumentere, at tidsbegrænsningen REELT var overskredet på kontroltidspunktet – typisk ved aflæsning og foto af p-skiven sammenholdt med observationstidspunktet.
- 04** Parkeringsklagenævnet kræver, at tidsbegrænsningen og skivekravet er tydeligt og umisforståeligt skiltet, jf. bekendtgørelsen § 4; uklarhed om, hvilket tidsrum restriktionen gælder, fortolkes mod operatøren (koncipientprincippet og aftaleloven § 38 b).
- 05** Parkeringsklagenævnet afviser klager, når skiltningen er klar, og tidsbegrænsningen utvivlsomt er overskredet – så står kontrolafgiften ved magt (jf. Østre Landsret BS-120/2012).

06 Parkering på et skiltet privat areal indebærer en stiltiende (kvasi)aftale, hvor bilisten accepterer de rimelige, skilte vilkår.

07 Tvivl om p-skivens aflæsning eller om, hvilket klokkeslæt den viste, kan komme operatøren bevismæssigt til skade.

§ 1 Retsgrundlaget: privatretlige aftalevilkår frem for de offentligretlige skiveregler

På private parkeringsarealer hviler kravet om p-skive og overholdelse af en maksimal parkeringstid ikke på færdselslovens offentligretlige regler, men på en aftale, der indgås mellem bilisten og parkeringsoperatøren, når bilen stilles på pladsen. Skiltningen er den centrale aftalebærer, og kravene til skiltning følger af [bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#):

»Skilte omfattet af stk. 1 skal som minimum tydeligt angive, hvis der på parkeringspladsen gælder vilkår om tidsbegrænset parkering eller betalingsparkering og de nærmere vilkår herfor ... Det skal af skiltene tydeligt fremgå, at overtrædelse af parkeringsreglerne kan medføre pålæggelse af kontrolafgift.«

Skiltene skal desuden være »placeret på steder, hvor de er let synlige i lys og mørke«, og skriften skal være »let læselig«. Ved indkørslen skal der efter [§ 3](#) være opstillet en P-tavle med henvisning til vilkårene. Bekendtgørelsens [§ 4](#) trådte først i kraft den 15. marts 2019, og [§ 3](#) den 15. marts 2016.

De offentligretlige skiveregler – herunder kravet i [parkeringsskivebekendtgørelsen § 4, stk. 2](#) om, at der ikke må findes andre skiver end den, der benyttes – gælder derimod kun, når parkeringen håndhæves af kommunen eller politiet efter [færdselsloven § 1](#) og §§ 121-122 a. På privat grund er det aftaleretten, ikke disse regler, der gælder.

Parkeringsklagenævnets prøvelseskompetence er på den baggrund en aftaleretlig prøvelse: nævnet vurderer, om der ved parkeringen er indgået en aftale, om de skilte vilkår var tilstrækkeligt tydelige til at indgå i aftalen, og om vilkåret reelt er overtrådt – herunder under inddragelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne i [aftaleloven § 36](#) og [§ 38 b](#). Nævnet foretager altså ikke en offentligretlig skivekontrol. Denne sontring er slået fast af Højesteret i [Sag 99/2014](#):

»Uanset at færdselsloven som udgangspunkt finder anvendelse for færdsel på det private parkeringsområde, gælder reglerne i færdselsloven § 93 og bekendtgørelsen om parkeringsskiver kun for offentligretlig regulering af parkering, som håndhæves af politiet eller kommunalt ansatte parkeringskontrollører i henhold til færdselslovens §§ 121-122 a. Reglerne gælder således ikke direkte for parkering på det private parkeringsområde, og der er heller ikke grundlag for at anvende reglerne analogt.«

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Aftaleloven § 38b, stk. 1](#)[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3](#)[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)[Færdselsloven § 1](#)[Parkeringsskivebekendtgørelsen § 4, stk. 2](#)PRAKSIS **Højesteret** · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal

27.04.2015

»P-skive påbudt« og betydningen af to p-skiver i forruden (Højesteret Sag 99/2014)

Det principielle spørgsmål om flere p-skiver er afgjort af Højesteret i [Sag 99/2014](#). En bilist havde parkeret på et privat areal ved Hørsholm Midtpunkt, der var skiltet med tre timers tidsbegrænsning, »p-skive påbudt« og privatretlige regler. I forruden lå to skiver med forskellige tidsangivelser:

P-skive	Angivet ankomst	Observationstidspunkt
Elektronisk	15.15	15.24-15.39
Manuel	15.00	15.24-15.39

Parkeringsoperatøren pålagde en kontrolafgift alene med den begrundelse, at der lå to skiver, som viste forskellige tidspunkter. Højesteret frifandt bilisten. Retten fastslog for det første, at »p-skive påbudt« ikke kan læses som en henvisning til de offentligretlige skiveregler:

»En angivelse på skiltningen på et privat parkeringsområde: ”p-skive påbudt”, kan ikke forstås som en generel henvisning til de offentligretlige regler om anvendelse af p-skive.«

For det andet fastslog Højesteret, at flere skiver eller en forskel i tidsangivelse ikke i sig selv tilsidesætter vilkåret, når formålet – kontrol af tidsbegrænsningen – fortsat kan opfyldes:

»Højesteret finder endvidere, at vilkåret om anvendelse af p-skive (”p-skive påbudt”) ikke kan anses for tilsidesat, fordi der er anbragt mere end én p-skive i bilen, eller fordi der er en forskel i tidsangivelsen på de to p-skiver, når forskellen er uden betydning for bedømmelsen af, om 3-timers tidsbegrænsningen er overholdt.«

Da begge skiver utvivlsomt viste, at de tre timer var overholdt, var der ingen reel hindring for kontrollen. Det offentligretlige forbud mod flere skiver i [parkeringsskivebekendtgørelsen § 4](#) (»der må ikke findes andre parkeringsskiver end den, der benyttes ved parkeringen«) gælder ikke analogt på privat grund. Højesteret henviste til sin tidligere praksis om, at offentligretlige parkeringsregler ikke kan anvendes til skade for forbrugeren på private områder ([UFR 2010.1534](#) og [UFR 2014.1719](#)).

At eksklusiviteten af skivereglerne er knyttet til den offentligretlige sfære, ses tydeligt ved kontrast til [Sag 181/2018](#), hvor Højesteret om en kommunal (offentligretlig) tidsbegrænset zone fastslog, at parkeringsskivebekendtgørelsen dér har eksklusiv karakter. Dette spørgsmål om p-skive over for app/billet behandles nærmere i [parkering-betaling-app-og-billet](#) og illustrerer her blot, at den eksklusivitet netop ikke gælder på privat grund. Parkeringsklagenævnet anvender Sag 99/2014-rammen: er tidsbegrænsningen overholdt og kontrollerbar, kan en kontrolafgift ikke bæres alene af, at der ligger to skiver i forruden.

LOV	Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38b, stk. 1	Parkeringsskivebekendtgørelsen § 4, stk. 2
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om parkeringsskive kontra parkeringsapp i tidsbegrænsede zoner		20.03.2019
	Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal		27.04.2015

Hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på: reel overskridelse og tydelig skiltning

Parkeringsklagenævnets vurderingsmønster i p-skive- og tidsbegrænsningssager kan sammenfattes i to kumulative betingelser, som begge skal være opfyldt, for at en kontrolafgift kan opretholdes:

- **Reel overskridelse:** Parkeringsklagenævnet lægger vægt på, om den maksimale parkeringstid faktisk var overskredet på kontroltidspunktet – ikke om der er begået en formel skivefejl uden betydning for tidsskontrollen.
- **Tydelig skiltning:** Parkeringsklagenævnet lægger vægt på, om skivekravet og tidsbegrænsningen var tydeligt og umisforståeligt skiltet, jf. [bekendtgørelsen § 4](#).

Dette mønster afspejles i **Parkeringsklagenævnets afgørelse af 21. februar 2023 (sag 3045)** om en kontrolafgift på 790 kr. på et Q-Park-areal ved Sundhedens Hus i Aalborg. Skiltningen tillod parkering i maksimalt to timer på hverdage kl. 08.00-16.00, forudsat korrekt indstillet p-skive eller gyldig tilladelse. En parkeringsvagt observerede bilen kl. 10.02-10.10 med en manuel p-skive indstillet til kl. 08.00 – hvorved to-timersgrænsen som udgangspunkt var overskredet. Sagen viser, at nævnet netop går ind i, om grænsen reelt var overskredet, og om operatørens aflæsning og dokumentation holder.

Mønstret i den parallelle domstolspraksis bekræfter de to betingelser:

Sag	Skiltning	Tid overskredet?	Udfald
BS-120/2012-OLR	Klar (max 2 timer)	Ja, klart	Afgift opretholdt
BS-2448/2011-OLR	Uklar (intet tidsrum)	Tvivlsomt	Bilist frifundet
Sag 99/2014	Klar (3 timer)	Nej (overholdt)	Bilist frifundet

Når skiltningen er klar, og tiden utvivlsomt er overskredet, står afgiften ved magt. Er der derimod tvivl om enten skiltningens tydelighed eller om, hvorvidt tiden reelt var overskredet, falder afgiften typisk.

LOV	Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4	
PRAKSIS	Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal	27.04.2015
	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012
	Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning	16.02.2012
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om tidsbegrænset parkering og aflæsning af manuel p-skive ved Sundhedens Hus	21.02.2023

§ 4 Dokumentations- og beviskrav: aflæsning af p-skiven

Når en kontrolafgift er begrundet i en overskreden tidsbegrænsning, er det centrale bevistema, hvilket klokkeslæt p-skiven viste, og om operatørens aflæsning er pålidelig. **Parkeringsklagenævnets afgørelse af 21. februar 2023 (sag 3045)** illustrerer dette: klageren bestred parkeringsvagtens aflæsning og efterspurgte tydeligere billedokumentation, fordi han mente, at det var umuligt at se på operatørens billeder, om skiven stod på kl. 08.00 eller kl. 08.15:

»I Q-parks brev skriver de kl. 12.10 til 10.02, hvilket må være en tastefejl. Jeg har klaget da jeg mener man har aflæst min P skive forkert. Jeg har ikke fået deres billed dokumentation af P skiven, men har kun mit eget billede af P skiven. Her mener jeg man kan se den ikke står til kl. 8.00.«

Sagen viser de bevismæssige byrder, Parkeringsklagenævnet arbejder med:

- **Operatøren** bærer udgangspunktet for at dokumentere observationen – tidspunkt, registreringsnummer og en aflæsning/foto af p-skiven, der viser, at tidsbegrænsningen var overskredet.
- **Klageren** kan imødegå dette med eget billede eller forklaring om indstillingen.
- Parkeringsklagenævnet kræver, at operatøren kan dokumentere en reel overskridelse; er p-skivens visning eller aflæsningen tvivlsom, kan tvivlen komme operatøren til skade.

Sagen berører tillige den udbredte **oprundingspraksis**, hvorefter ankomsttidspunktet kan rundes op til nærmeste kvarter. Hvis en bilist ankommer kl. 08.00-08.15 og indstiller skiven til kl. 08.00, vil en oprunding til kl. 08.15 kunne være afgørende for, om en observation kort efter to-timersgrænsen ligger inden for eller uden for den tilladte tid. Parkeringsklagenævnet vurderer derfor konkret, om en marginal overskridelse på få minutter reelt foreligger, når usikkerheden om skivens nøjagtige visning tages i betragtning.

LOV

Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2

Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4

PRAKSIS

Parkeringsklagenævnet · Tvist om tidsbegrænset parkering og aflæsning af manuel p-skive ved Sundhedens Hus

21.02.2023

§ 5 Uklar skiltning og tvivl om, hvilket tidsrum restriktionen gælder

Et tilbagevendende tvistepunkt er, om skiltningen tilstrækkeligt klart angiver, *hvornår* tidsbegrænsningen gælder. Her er den ledende afgørelse Østre Landsrets dom i [BS-2448/2011-OLR](#) om en parkering ved Super Best på Gammel Køge Landevej i Valby. Inde på pladsen stod gule skilte med teksten »P-skive påbud max. 2 timer«, mens en stander ved indkørslen angav supermarkedets åbningstider (»Hverdage 9-20 lørdag 8-17«). Bilisten parkerede kl. 18.15 og blev pålagt afgift efter en observation kl. 22.24. Landsretten frifandt bilisten. Retten stillede først kravet til en bindende kvasiaftale:

»For at anse kvasiaftaler ... for indgået, skal der være skiltet på en tydelig og ved almindelig agtpågivenhed umisforståelig måde om de vilkår, der gælder for parkering det pågældende sted.«

Dernæst fandt retten, at skiltningen efterlod reel tvivl om restriktionens tidsmæssige udstrækning, og at tvivlen måtte gå ud over operatøren:

»Den skiltning ... indeholdt ingen tidsangivelse for restriktionerne – f.eks. ”hele døgnet” eller ”kl. 00-24”. Som følge heraf og høstet til de tidsangivelser, som er anført ved indkørslen til parkeringsarealet, findes der for de parkerende at kunne opstå tvivl om parkeringsrestriktionernes tidsmæssige udstrækning ... Da denne tvivl bør komme [operatøren] som koncipist af skiltene til skade, tager landsretten [bilistens] frifindelsespåstand til følge.«

Dommen ændrede et tidligere udfald i Glostrup Ret, hvor operatøren havde fået medhold på grundlag af, at to-timersgrænsen var overskredet – et godt eksempel på, at vurderingen af tvetydig skiltning kan falde forskelligt ud i instanserne.

Dette koncipientprincip har et lovfæstet sidestykke i forbrugerfortolkningsreglen (uklarhedsreglen) i [aftaleloven § 38 b](#), der blev indsat ved [lov nr. 1098 af 21. december 1994](#) til gennemførelse af direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår. Af forarbejderne fremgår, at består der efter inddragelse af alle fortolkningsmomenter tvivl om et ikke-individuelt forhandlet vilkår, »skal aftalen på det pågældende punkt fortolkes på den måde, som er mest gunstig for forbrugeren«, og at skriftlige forbrugeraftaler »altid [skal] være

udarbejdet på en klar og forståelig måde«. Modstykket ses i [BS-120/2012-OLR](#), hvor skiltningen var klar; her fandt landsretten, at bilisten ved at parkere havde »accepteret de ved skiltningen angivne vilkår for parkering, som var affattet på en klar og forståelig måde«, og der var ikke grundlag for at tilsidesætte vilkåret som urimeligt. Parkeringsklagenævnet følger samme linje: utydelig angivelse af, hvilket tidsrum tidsbegrænsningen gælder, fortolkes mod operatøren, mens en klar skiltning binder bilisten.

LOV

[Aftaleloven § 36](#)
[Aftaleloven § 38b, stk. 1](#)
[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)

PRAKSIS

Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering

29.11.2012

Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning

16.02.2012

§ 6 Sagsgang, meddelelseskrav og forholdet til domstolene

Parkeringsklagenævnet behandler klager fra bilister over kontrolafgifter pålagt på private parkeringsarealer og prøver konkret aftaleforholdet, herunder om tidsbegrænsningen var overskredet, og om skiltningen levede op til kravene. Selve kontrolafgiftens form og indhold er reguleret i kerne-bekendtgørelsen. Efter [§ 1](#) skal meddelelsen være skriftlig og som udgangspunkt anbringes synligt på køretøjet, og efter [§ 2](#) skal den bl.a. angive, hvilke parkeringsvilkår der er overtrådt, tid og sted for observationen, køretøjets registreringsnummer, øvrige væsentlige faktiske oplysninger, betalingsfristen og hvortil indsigelser kan rettes. Disse formkrav giver Parkeringsklagenævnet et fast bevismæssigt holdepunkt, når en aflæsning eller observation bestrides.

Reglerne om meddelelsen er under ændring: ved **bekendtgørelse nr. 970 af 30. juni 2025** nyaffattes [§ 1, stk. 1](#) (kontrolafgiften skal anbringes synligt på køretøjet eller overgives til føreren på stedet), og [§ 1, stk. 2](#), ophæves, så kravet om efterfølgende udsendelse bortfalder. Ændringerne trådte i kraft den 1. juli 2025, men er endnu ikke konsolideret ind i den gældende bekendtgørelsestekst.

Forholdet til domstolene: De ledende afgørelser på området er domstolsafgørelser, som Parkeringsklagenævnet anvender – først og fremmest [Sag 99/2014](#) om to p-skiver og [BS-2448/2011-OLR](#) om tvetydig skiltning. Et krav om betaling af en kontrolafgift kan i sidste ende prøves ved domstolene, hvor det aftaleretlige udgangspunkt er en stiltiende aftale. Det udtrykte Østre Landsret i [BS-842/2016-OLR](#) således:

»Når en bilist parkerer på privat område, indgår bilisten en stiltiende aftale med grundejeren om parkering, hvor bilisten som udgangspunkt accepterer rimelige parkeringsrestriktioner og vilkår, der fremgår af skiltningen på det pågældende sted.«

Nævnets prøvelse og domstolenes prøvelse hviler dermed på samme aftaleretlige grundlag, og praksis trækker i samme retning: reel overskridelse og tydelig skiltning er afgørende.

LOV

[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1](#)
[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal

27.04.2015

Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift

25.04.2016

Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning

16.02.2012

§ 7 Sammenfatning af nævnets linje

Praksis om p-skive og tidsbegrænset parkering på private arealer kan sammenfattes i følgende hovedpunkter, som Parkeringsklagenævnet lægger til grund:

- **Aftaleret, ikke offentlig ret.** P-skive- og tidsbegrænsningsvilkår er privatretlige aftalevilkår. De offentligretlige skiveregler finder hverken direkte eller analog anvendelse på privat grund, jf. [Sag 99/2014](#).
- **To skiver er ikke i sig selv en overtrædelse.** Vilkåret »p-skive påbudt« forbyder ikke flere skiver, når forskellen i tidsangivelse er uden betydning for, om tidsbegrænsningen er overholdt.
- **Reel overskridelse kræves.** Parkeringsklagenævnet prøver konkret, om den maksimale tid faktisk var overskredet, og afviser at lade en formel skivefejl uden betydning for tidskontrollen bære afgiften. Marginale overskridelser vurderes i lyset af oprundingspraksis og usikkerhed om skivens visning, jf. [sag 3045](#).
- **Tydelig skiltning kræves.** Tidsbegrænsningen og dens tidsmæssige udstrækning skal fremgå klart og umisforståeligt, jf. [bekendtgørelsen § 4](#). Uklarhed fortolkes mod operatøren efter koncipientprincippet og [aftaleloven § 38 b](#), jf. [BS-2448/2011-OLR](#).
- **Klar skiltning binder.** Er skiltningen klar, og er tiden utvivlsomt overskredet, opretholdes afgiften, jf. [BS-120/2012-OLR](#).

Oversigten afgrænser sig fra digital betaling/app og synlig billet (se [parkering-betaling-app-og-billet](#)), reserverede pladser og handicap-/elbilpladser (se [parkering-reserverede-handicap-og-elbilpladser](#)) samt kommunale p-skiveregler efter færdselsloven (se [parkeringsafgift-private](#)).

LOV

[Aftaleloven § 38b, stk. 1](#)[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)

PRAKSIS	Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal	27.04.2015
	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012
	Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning	16.02.2012
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om tidsbegrænset parkering og aflæsning af manuel p-skive ved Sundhedens Hus	21.02.2023

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38b stk. 1
Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3	Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4
Færdselsloven § 1	Parkeringsskivebekendtgørelsen § 4

MATERIALE Citerede afgørelser

8 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

20.03.2019	Højesterets afgørelse om parkeringsskive kontra parkeringsapp i tidsbegrænsede zoner	181-2018
27.04.2015	Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal	99-2014
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS		3
25.04.2016	Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	1360-1647
29.11.2012	Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	5054-6074
16.02.2012	Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning	2753-3278
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		3
16.12.2024	Manglende p-skive ved McDonald's trods indsigelser om sprogbarriere for udenlandsk turist	park-6074
21.02.2023	Tvist om tidsbegrænset parkering og aflæsning af manuel p-skive ved Sundhedens Hus	park-3045
05.07.2022	Ugyldig kvittering for afvist betaling medført kontrolafgift trods 2 timers gratis parkering	park-1647